

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Éves díj 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Fél évre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ - HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A nyilvánosság joga.

Könnyen veszedelmessé válható divat kezd lábra kapni az újságírást.

Utóbbi időben ugyanis szokásba vették leginkább a fővárosban megjelent újságok, hogy egyes bűnesetekben bevezetett előzetes vizsgálati eljárás egyes fázisairól, a vizsgáló bíró ténykedéseiről és a bíróság ítéleteiről nyilvánosan és legtöbbször egyoldalú, vagy téves információk alapján kritikai és a legtöbbször merőben laikus megjegyzéseket tartalmazó cikkekelyeket írnak.

Kétségtelen tény, hogy minden olyan aktus, mely nyilvánosan történik — tárgya lehet a nyilvános kritika. És dacára annak, hogy különösen bűnesetekben lefolyó bírósági tárgyalások nyilvános jellegűek, — még sem tartjuk helyesnek azt, hogy a politikai napisajtónak ilyen kifejezetten szakkérdésekben avatatlan munkásai nyilvános kritika tárgyává tegyék a bíróságoknak még jogerőre nem jutott ítéleteit, s főképen a vizsgáló bíróknak az előzetes bünyvizsgálat során tett intézkedéseit, melyek különben sem nyilvános jellegűek.

A napi sajtó az ilyen természetű ügyek és intézkedések nyilvános tárgyalásába indokolatlanul avatkozik és igen óhajtható, hogy ez a veszedelmessé válható újságírói divat mennél előbb lezörjuljon a divatos áramlatok teréről.

A törvény a bűn és jogesetek elbírálását épen azért birta független és pártatlan bíróságokra, s épen azért utalta ezek elintézését az e célra szervezett és szakemberekből megalkotott testületekre, mert ilyen természetű kérdések elbírálása először „különös szakképzettséget igényel”, másodsor mert csak úgy várható a megbontott jogrend helyreállítása, ha ily ügyekben „kizárólag az arra hivatott testületek intézkednek” még pedig azzal a pártatlansággal, melyre a bíróságok tagjait „bevett esküjük kötelezi.”

Minden rendezett jogállamban az ily ügyekben ítélkező külön felsőbb fórumok éppen azért vannak felállítva, — hogy a mennyiben egyik másik bíró egyénileg, vagy egyik másik bíróság testületileg olyképp intéz el valamely jog- vagy bűnkérdést, hogy az abban érdekelt felek valamelyike nem látja abban a maga igazát kellőképen kielégítve, akkor fennhagyatik a joga, hogy az ügyet az arra hivatott felsőbb fórumon felülvizsgáltsa és a maga által formált igazságnak megfelelőbb ítéletet nyerjen ki.

És ez így van rendjén. Mert el sem lehet hamar képzelní, hogy minő jogállapotok keletkezének akkor, ha a törvény által berendezett fórumok elé utalt jog és bűnkérdésekben a tömeg, vagy is a nyilvánosság kezdene biráskodni és az ítélkezés jogát magághoz ragadni?

Ennek az volna az elmaradhatatlan következménye, hogy sokszor a legvitálisabb bűneseteket — mielőtt az arra hivatott törvényes fórumok végérvényesen elintézhették — az arra nem hivatott, s így tehát illetéktelen fórum, vagy is a nyilvánosság az úgynevezett közvélemény idézné a maga bírói széke elé és biráskodik felette a hangulat.

Biráskodnék a szerint, a mint a közhangulat alakulna, nem pedig aszerint, a miképp a törvény rendelí.

Biráskodnék egy avatatlan és illetéktelen fórum a szerint, a mint a deliquens bűnössége, vagy büntetlensége iránt a tömeg meggyőződnék, nem pedig a szerint, a mint rendezett jogállamban a törvény és ennek mindenki által tiszteletben tartandó rendelkezései előírják.

Keletkeznék pedig ily utca egy felfordult jogállapot, amelyben a közérkölcök megázulának, a törvény

iránti köteles tisztelet megrendülne; a bűnesetek tehát a jogrend önhatalmu megzavarásának száma miatt ijjesző mértekben elszaporodnának, szóval előállana a jogrend által feltételezett rendezett jogállapotnak olynemű átváltozása, a melyből csak a rendbontó elemeknek volna hasznuk.

Mint hogy pedig minden polgárnak, a ki egy rendezett jogállam által biztosított előnyök élvezetében kíván jutni, annak komolyan akarnia kell, hogy a törvényes rend és jogállapot minden vonalon meglegyen védve minden erőszakos vagy egyoldalú megzavarástól.

Akarnia és óhajtania kell tehát azt is, hogy mindenki tartsa tiszteletben a törvényt, annak alkalmazóit és ne vigye az utca és a hangulat ítélőszéke elé a törvényes fórumok hatás-körébe utalt jog és bűnkérdéseket.

Ez az eljárás lehet szenzációs, lehet tetszetős igen sokaknak, de felettébb ártalmas a jogrendre és a törvény tiszteletre nézve, melyet pedig mindenkinek védelmeznie kötelessége.

Politikai hírek.

Magyar miniszterek a csár körül.

Tudvalevő, hogy a fehér csár a napokban Bécsben tesz látogatást, a hol nagy dárídóra készűlnek. Mint hogy a magyar miniszterek sem hiányozhatnak, hát szépen felrendelték valamennyiüket, s már pakolnak is. Mint ugyanis tudósítók írja, Bánffy báró miniszterelnök már hétfőn este Bécsbe utazik és ezt az alkalmat felhasználja természetesen arra is, hogy a függő kérdésekben osztrák kollegájával konferáljon. Kedden aztán a kormány többi tagjai közül Perczel Dezső, Darányi Ignác, Fejérváry Géza báró, Jósika Samu báró és Dániel Ernő miniszterek utaznak Bécsbe.

Ki lesz a pécsi püspök? Mint Budapestről értesítenek Dulánszky püspök halálával megüresedett nagy jövedelmű pécsi püspökségért a kulisszák mögött heves harc folyik. Most azonban, mint jól értesült helyről megtudtuk, körülbelül dülőre jutott a dolog, még pedig nem a kormány jelöltjének győzedelmével. A pécsi püspökséget minden valószínűség szerint Steiner Fülöp, székesfehérvári püspök kapja meg, még pedig kizárólag ama magas befolyás érvényesülése következtében, mely az ő érdekében a leghatásosabban sorompóba szállt.

Nyiltzó.

Udvarhely megye református papjaihoz.

Egyébb szerencsétlenségek mellett az udvarhelyvármegyei ev. ref. egyházközségek belső életét még azon veszedelem is fenyegeti, hogy lelkészeink egy része az országos politikai izgalmakban tevőleges szerepet készűl magára vállalni. Mielőtt ez a veszedelem beállna s erkölcsi vallási szempontból biztosan bekövetkező hátrányait egyházközségeinkben érezhetők, úgy is, mint a ref. anyaszentegyház híveinek s a mi ettől, hála az égnek, el nem választható, úgy is, mint hazafiainak, e nem engedhető kötelességünk, figyelmeztetést, intő felvilágosító szavunkat, protestánsokhoz illő őszinteséggel, hazafiakhoz illő agodalommal nyiltan és férfiasan fölmelni.

Mint hazafiainak: célunk megakadályozni a vallás felekezeti viszályokat; mint reformátusoknak: célunk megoltalmazni egyházunk belső békéjét.

Tudvalevő tény, hogy az általános választások előestéjén Udvarhelymegyében megalakult először a kormánypárt s azután az egyesült ellenzék. A református lelkészek egyrésze a kormánypárthoz, másrésze az ellenzékhez csatlakozott.

Ez ellen nekünk semminemű kifogásunk nincs és nem lehet. Mi a szabadság hívei vagyunk minden téren, s ez minket arra kötelez, hogy minden jóhiszemű véleményt tiszteletben tartsunk. Ha a református lelkészek politikai hitvallásának egyik vagy másik párt működése jobban megfelel, s ha ok, edes hazánk boldogításának reményét ezen vagy azon pártköz fűzik, ám kövessék meggyőződésüket a kötelesség teljesítés hazafias buzgal-mával és azzal a komoly megfontolással, hogy minden becsületes embernek mélyen

kell érezni, és viselni is kell tudni azt a nagy felelősséget, mely a közpályán elfoglalt véleményért, hazájával, embertársaival és saját lelkiismeretével szemben mindenkit egész mértékben megillet és terhel.

De a politikai meggyőződés: egy dolog; a politikai mozgolódás: más dolog. Állásánál és értelmiségénél fogva igenis kell, hogy a lelkész politikai meggyőződéssel birjon s azt saját szavazatával kifejezésre is juttassa. Azonban a lelkész állásnak ugyis belső természetű, mint értelmi sulya egyenesen kizárja a politikai mozgolódással járó izgalmak megengedhetőségét s a korteskedéstől el nem választható szenvedélyek fölkelését.

Már pedig lelkészeink egy része már is korteskedik, sőt akad olyan is, ki nem átalja azt az alaplatlan gyanusítást viláig szorni, hogy az udvarhelymegyei egyesült ellenzék az úgynevezett „néppárt”-hoz tartozik: akkor a lelkészek ezen része a korteskedés legsajnálatraméltóbb fajtáját űzi; mert egyfelől valótlant állít — tehát nem az igazságot szolgálja, másfelől, miután a „néppárt” törekősei a legmervebb katlikus állásponttal vannak összeforrasztva: gyanusításával egy eddig nem ismert tényezőzt viszen a harcba, hiu-tegetvén a ref. hívek között a vallásfelekezeti gyűlölködés veszélyes és utálatos magvát.

A közpályán minden embert és minden pártot akként tartozunk megítélni, a miként magát beszédei, iratai és cselekedetei — tekát közszerepelése által bemutatja. Ennél több jogunk nincs sem az egyén, sem a párt irányában. A ki tallépi a jogosult bíráltnak ezt a határát: akarva, nem akarva beletéved a feltevésnek, gyanusításnak, váto-lanságnak, sőt még a rágalomnak is a hi-nárába. Ebbe a szerencsétlen hínárba tévedtek azok, kik az udvarhelymegyei egyesült ellenzéket a néppártiság hírébe akarják ke-verni.

Minden józan esztű ember tudja, — hogy a néppártnak három jellegzetes vonása van. Egyik, hogy a felekezetiességet nemcsak belevegyűli a politikába, de sőt ennek fölébe helyezi; másik hogy az osztrákoknak igaz-ságtalan közjogi és közgazdasági követeléseivel szemben hazafias ellenállást tanusítani nem akar; harmadik, hogy kizárólag votum szerzési okokból hajlandóságot mutat azokkal a nemzetségekkel is szövetezkni, melyek a magyar állameszmének nyiltan bevallot el-lenségei.

Már most, a ki fontolóra veszi, hogy az udvarhelymegyei egyesült ellenzéket az országos függetlenségi és nemzeti pártok vezérfinai alakították meg: azonnal átlátja, hogy nem igaz beszéd, mintha az ellenzék egy sátor alatt árulna a néppárttal; mert nem igaz, hogy ezen ellenzéknek bármelyik tagja is a néppártnak említt három jelleg-zetes eszméjét helyeselné vagy elfogadná.

Ha most, mikor a választások ideje még tudva sincs, a ref. lelkész urak egyré-sze már is a meg nem engedett fegyvert fogja a kezébe és gyanusít, csak hogy vá-dolhasson és vádol, csak hogy tévedésbe ejt-hesse híveit: kérdjük, hová fajulhat a fegy-erek mentelensége majd annak idejében, a harcznak égető tűzébe?

Nem, tiszteletes urak, ez így nincsen a maga rendjén. Ismételjük: kövessé a maga legjobb meggyőződését a lelkész is mert ke-vesebb joga bizony néki sincs, mint minden más polgárnak. De valótlant mondani sem szabad; mert több joguk sincsen, mint min-den más polgárnak. Korteskedni pedig teljességgel nem helyes. Az ügyet a maga válláserkölcsei valójában vége föl: nem is szabad. Templom és kortestanya e két hely-összeegyeztetése lehetetlen. A palást tisztasá-ga csak úgy őrizhető meg, ha nem vissztük olyan helyre, a hol sárral is dobálózna. Pe-dig ezt a tisztaságot a tiszteletes urak kötelessége megőrizni!... most inkább, mint valaha!

A melyik pap politikai pártoskodásban vesz tevőleges részt: a milyen mértékben szemíthat azoknak ragaszkodására, kik vele politikai véleményen vannak, épen olyan mértékben hűlnek el tőle a más véleményen levők.

A pap korteskedése tehát nagy veszély-lal jár az egyháza névére.

Megtartani a hívekét hittkben, buzgal-mukban, áldozatkészségben és békéjükben: im ez a lelkész kötelessége tizparancsolatja. Teljesítheti-e ezt egy kortes-pap? Nem vét-kezik-e saját tekintélye ellen, ha a kathed-rából beszélve e hordó tetejére mászik föl?

A kortes pap nem számíthat mindenki-nek ragaszkodására és szeretetére. Az a vi-ta, mely közte és más véleményű híve kö-zött fölmerült, feltétlenül meghozza a köl-csönös bizalmatlanságot, később az elégedetlen-séget s végre a gyűlölködést. Semmi indok sincs arra, hogy valaki inkább hídján az egyházi beszédnek, mint a politikai beszéd-nek, ha mindkét beszédet egy emeartól hallja. A ki pedig kételkedik az egyik beszéd igazsá-gaiban, annál inkább kételyek merűlnek föl a másik beszéd igazságá iránt is. Így dobja a kortes-pap a vallás igazságait a politikai fondorlatok zavaros serpenyőjében. Ki tudná

megmondani, hogy merre billen ilyenkor ab-ban a kis faluban az emberek lelkiismer-eének mérlege? Szabad-e egy papnak a hívek lelki egyensúlyát ilyen kockázatoknak ki-tenni.

A politikai küzdelemben valamelyik fél legyőzetik mindenesetre, mert két többség nincs.

Akár mint győző, akár mint legyőzőt-tért vissza kis templomába a falusi lelkész, valjon melyik kezével osztja ki az urnak szent vacsoráját; azzal-e, a melyikkel megvette híveit, vagy azzal, a melyikbe fegyvert fogott hívei leverésére? Menekülés ebből a dilem-mából nincs. Vagy, vagy. Vagy oltalmazni kívánja egyházát a lelkész a válságos idők viszontagságai között vagy nem. Ha nem: ak-kor csak hitvány here módjára él a szent kűtpek századok munkás szorgalmából ösz-szegyűlt erkölcsi és vagyoni értékéből és nem érdemes a lelki pásztort díszes állására és ne-vére. Ha igen: akkor óvatosan kell tartóz-kodnia a politikai korteskedéstől, mert ő ké-pezi az összetartozandóság kapcsát: mert a kapocs csak úgy erős, ha a belé helyezett bizalom nincs megrendülve s mert a politi-kaí elvek tusája, miként a rozsdá a vasat, megörli és szétállásztja az egyház és a hí-vek között a ragaszkodásnak, bizalomnak és szeretetnek ezt a kapcsolatát.

Valóban súlyos idöket és a protestáns egyház, de tul kell élnie a súlyos idöket, maradjanak tehát önk a katherán tiszteletes urak, mikor szükség van reánk ott jleszünk mi is munkálni anyaszent egyházunk javára s meg fogják látni önök, hogy a régi áldo-zatkészség és összetartás újra, feleled, fel kél a régi hitbuzgóság ismét, s szufolt temploma-inkban lelkesült hívek serege éneklí.

Erős várunk nekűn az Isten!!

A protestáns egyház érdekét komolyan és őszintén szívén viselő ev. ref. hívek ne-vében

Székelv-Udvarhely, 1896 aug. 1.

Az udvarhelyi ev. ref. egyházmegye több egyházi és világi tagja.

Ujra Lukácsiu ügye.

Kolozsvár, aug. 22.

A „Tribuna” esztűrtöki számában köz-zetészi Dredeanu Eugeniu, Lukácsiu káplán-jának rég ígért levélét, melyben az Lukácsiu színváltozásáról határozott tényeket hoz fel. Eddig ugyanis Dredeanu csak egy egy sür-gönyben értesítette a „Tribunát” Lukácsiu tetteiről, most azonban nyilt levélben támadja meg azt.

Ime a levél fordításban:

„Mindenekelőtt ünnepélyesen kijelentem, hogy való tényeket írtam és nem hazugságo-kat és így rendezeket továbbra is fenntar-tom, kivéve egyet. (Ezen egy „Lukácsiuinak” elnöklése a milleniumi ünnepélyen, ő ugyanis abban nem vett részt.)

1. A milleniumi iskolai ünnepély tekin-tetében lelkiismeretesen kinyilvánítom, hogy az megtartatott. Babanu Vazul tanító tartotta meg tanítványaival május 17-én d. u. 1½—3 óráig, a competens felelővalók által előre meg állapított program szerint.

Hogy ezen ünnepély valóban megtarta-tott, mind a mellett, hogy alólírott nem vett részt benne, hivatkozom a fentnevezett tani-tóra, ki délelőtt személyesen megmondotta nekem, hogy megfogja ezt tartani, köteles lé-vén erre és délután 4 órakor vacsernye után mint ő maga vallotta be nekem, ezen ünne-pélyt megtartotta.

És úgy hiszem, hogyha a tanító ur jele-mes ember, nem fog késmi ezt nyilvánosan is bevallani, csak Lukácsiu atya befolyása ne tartaná vissza, eltagadva az igazságot és így megmentve igazgatóját. Azonban azon esetre is ha ő mindent tagadna, én minden állítok, mert saját szememmel láttam az iskolás gye-rekeket, a mint könyvekkel a honok alatt mentek a fent jelzett időben iskolában és ezeket állítom pápi becsületemre.

Azon ünnepélyen dr. Lukácsiu lelkész, mind a mellett, hogy odahaza volt nem vett részt, mint később értesültem, mi azonban ke-veset érdekel.

Egbeakáltó azonban azon bűn, melyet dr. Lukácsiu elkövet azon hazugság által, — hogy azon milleniumi ünnepély alkalmával nem volt odahaza Laczfaluban, hanem Mont-pellierben, mivel az egész világ tudja, hogy ő május 11 én délbe érkezett meg Laczfaluba Montpellierbe való utazásból. Máj. 14-én, Áldozó esztűrtőkön misét szolgáltattott a laczfalu-si templomban, máj. 17-én ismét misét szol-gáltatott ugyanott, május 18-án elnököl-t az iskolavizsgálaton, a hol én is jelen voltam.— Mindezen dolgok való tények és én ezeket eskű mellett bizonyítom.

2. A felekezeti iskoláknak az állam ré-széről való segítése tárgyában a gyűlés ápríl 23-án délelőtt és délután tartatott meg Dán-falván.

A gyűlésen a tényleges esperes elnököl-t. Ezen a gyűlésen dr. Lukácsiu, mint is-

kolai igazgató állami segélyt fogadott el, — hogy ezen segély valóban elfogadtatott, hivat-kozom az esperes urra, a gyűlés elnökére, Demeter Mihály, Suráni Gyula és Ceontea Demeter lelkészekre, azután a bíró és kör-jegyzőre, kik mind jelen voltak.

Mind el k e l l ismerjék és el is fogják ismerni, hogy dr. Lukácsiu az államtól se-gélyt fogadott el.

Végül pedig hivatkozom az azon alka-lomkor felvett és a többi jelenlevők által sa-játkezűleg aláírt jegyzőkönyvre...

3. Lukácsiuinak a „Tribuna”-ról való nyi-latkozatának bizonyítására hivatkozom Ceon-tea Demeter lelkészre. Ő előtte nyilatkozott Lukácsiu oly borzasztólag a „Tribunáról” a télen, mint legjobb barátja előtt. Nekem pe-dig Ceonta D. mondotta személyesen, midőn Nagybányán találkoztam vele. Mindent elmon-dott a „Tribunáról”, mint Lukácsiuól hal-lottakat és nem mint az ő individuális véle-ményét.

És ezt határozottan fenntartom és bizo-nyítom pápi becsületemre és hiszem, hogy szükség esetén Ceontea sem lesz képes elta-gadni az itt előadottakat, hanem eltekintve a belső viszonytól, mely közte és Lukácsiu között van elfogja ma is mondani azt, a mit akkor elmondott nekem. És ezt követeli bár-kinék becsülete.”

DREDEANU EUGENIU
Laczfalu káplánja.

Ez azon levél, melyhez a „Tribuna” azon nagy reményét köti, hogy lealkézzva a kétszínű hamis játékos papot, annak tekin-télyét tönkre fogja tenni. Bizonyos benső öröm tákröződik vissza a „Tribuna” hasá-b-jain, látva Lukácsiu kritikusk helyzetét, mely határozott bukással fenyegeti az egykor is-tenített martirt. Ezeket látva, önkéntlenül is igaznak találjuk azon hirt, hogy Lukácsiu egy új „Tribuna” kiadhatásán fáradozik, mely új „Tribuna” politikája ugyanis — Lukácsiu állítása szerint — soha sem fogja célra ve-zetni a nemzeti érdekeket, ő ugyanis más uton keresi ezen cél elérését és ezen ut a magyarokkal való kibékülés.

Igy gondolná ezt az ki tisztában van a helyzettel, azonban a „Tribuna” elveti Lukácsiuinak a vádjait, ez meg a „Tribuna”-ét, a nélkül hogy a helyzetet tisztáznák, a nélkül, hogy napvilágra jönné a valódi igazság.

Mi ezéja van a „Tribunának” Lukácsiu-t fentnevezett tetteiért házaárulással vádolni? — és mi ezéja van Lukácsiuinak a „Tribuna” ellen dolgozni? — ezen két kérdés merűl itt fel, melyekre a választ talán magok sem tudják megadni. Tény az, hogy azok, kik valamikor karöltve haladtak egy kűtűzött eszményi kép (a nemzeti ideál) felé, most haldós ellenségek. Ugy tűnnek fel, mint két egy koncz felett veszekedő eb, mert lehet-le minden érdeknekűltnétek tekinteni e har-czot, lehetetlen elhinni azt, hogy oly magas-to-sz cél vezetné őket, mint az állítólag „el-nyomott, vérgisórtett oláh nemzetnek jölété.”

Egy egész ország, sőt több egész Európa érdekel lesi a dolog kimenetelét.

Lukácsiu vádolva van azzal, hogy 1.) megengedte, hogy egyházközségeiben az igaz-gatósága alatt lévő iskolás gyermekek mille-niumi ünnepet tlljenek (mint most értesül-lünk, téves volt azon hír, hogy Lukácsiu maga elnököl-t volna ez ünnepélyen); 2.) hogy az oláh iskola számára az államtól se-gélyt fogadott el, annak nemzeti és vallási érdekeinek mellözésével vagy azoknak épen feldolozásával és 3.) hogy a „Tribuna” ellen, mely az oláh nemzetnek szószólója áskálódik, azt hamisan vádolja és minden alapos ok nélkül ellene agítál.

És mit válaszol mindezekre Lukácsiu:

Elismeri, legalább hallgat arról, hogy a „Tribuna” ellen dolgozik, de határozottan kimondja, hogy abban az időben, midőn a milleniumi ünnepélyt tartották, ő nem is volt odahaza, a mit azonban Dredeanu, mint le-véléből láttuk pápi becsülete és eskű mellett tagad; az iskolának állami segélyezéséről pe-dig így nyilatkozik: „Hogyan tudja egy oláh elhinni vagy csak fel is tételezni rólam azt, hogy én képes volnék elfogadni, kérmí vagy vární segélyt az államtól az oláh iskola ré-szére annak nemzeti és vallási érdekeinek mellözésével, vagy épen feldolozásával?”

Mással, vagy szerénységgel hivatko-zik arra, a mi valamikor volt, állít... állít, de semmit sem képes bizonyítani, a mi ugy tűnik fel, mint egy haldokló kapkodása az élet után, melyet azonban a másik pillanat-ban elveszit.

Lukácsiu bukni fog, el kell buknia legalább a tények oda bizonyítanak s akkor az oláhok életében egy új kor fog kezdődni, mely biztosan jobb lesz az eddiginél.

Ezen reménnyel altatja nemzetét a „Tribuna”, hagyjuk szegényt álmodni és ál-mában egy jobb jövőt remélni. Mi, mint jó szomszédok és testvérek, szívből kívánjuk, hogy: „Hosszu legyen álmod s kicsiny csa-lódásod.”

Renegát.

Szamosujvári levelek.

V.

Több helybeli kereskedő egy közkereseti társaságot alakított, különböző nemű, főleg nyers terményekkel való üzletek folytatása céljából.

A korábbi baromvásártér történeti építkezések következtében, új vásártér lett kialakítva a vasút melletti területből.

A közelebről lefolyt nyári országos vásár alkalmával piacunkon általában lanyha irányzat mutatkozott.

Értéslétszám szerint egy magyarhoni grófi család hitbizományának birtokosa, valamint egy tekintélyes és dúsgazdag keleti örmény államférfi is, városunk környékén birtokot szándékoznak vásárolni.

A folyó évi nyarán első ízben történt nálunk kísérletezés törökországi fajtáknak termesztésével; egyelőre kicsinyben, de a jövőre sikerrel igérő eredményt.

Az ezredéves országos kiállításban körünkben is számosan vettek részt úgy is mint kiállítók, úgy is mint a kiállítás látogatói.

Iparosaink a helybeli országos fegyverházból töltött némely iparágak erős konkurenciájára által kenyérgesztükben érzékenyen érintve és akadályozva érzik magukat.

Városunk közfoglalmi érdekeinek előmozdítása tekintetéből igen előnyös és általánosan elismert haladást képez, a már régóta engedélyezett, de mindaddig csak „pium desiderium”-ot képező mezősegi, (vagyis a kis-szarmás-szamosujvári) aránylag rövid és könnyen létesíthető szárnyvasútnak mielőbbi kiépítése is.

Tisztviselőink javadalmasításának fokozatos felemelése közelebről szintén tárgyalás alá került; s oly módon nyert megoldást, hogy nem szűnt meg a remény, miszerint az részbeni újítás sem fogja maga után vonni a város által eddig csak hírből ismert köz-ségi adókievitést, vagy adósságszolgálatát.

A szamosujvár-kéri gyógyfürdő sason-jára kellő élénkséget mutat; főleg a helyi és közeli vidéki vendégek látogatása folytán.

Az új állami főgymnáziumi emlékkö-létele, a kultuszminiszter rendelete folytán, alkalmi ünnepélyekkel lesz egybekötve.

A szamosujvári görög katolikus püspök elismerését fejezte ki egy helybeli örmény polgárnak (Papp Antalnak) a gyula-telki gör. katolikus templom részére nyuj-tott kegyes adományért.

Társalkodó-egyleteink a Kaszinó és a Kör egyesülése iránt a tárgyalások annyira haladtak, hogy annak tényleges keresztül-vitele már nemakára bevégezett tény leand.

Magyar nyelven szerkesztett örmény havi szemlének — az „Arménia” — csinos kiállítású és érdekes tartalom milleniumi fü-zetet adott ki, augusztus hónapra.

Vadászati egylettünk közelebről tar-totta meg rendes évi tisztújító közgyű-lését.

Három fegyencnek sikerült, a helyi orsz. fegyintézetből, a szabadban végzett munkák közben megszökni; de csakhamar kézre-ke-rtültek, s az intézetbe visszazsároltattak.

A Szamos folyó mellékén egykor léte-zett római telep helye történeti emléktáblá-val jelöltetett meg.

A „Szamosujvár” című társadalmi he-tílap javaslatba hozta városunk utcáinak és közterületeinek újabb, alkalmas elnevezéseket ki-megjéleltetését.

Helybeli gör. kath. polgártársaink es-peresi templomot készílték építeni a belvá-ro-sban, az e célra általuk egybegyűjtött pénzalapból.

Hitélettünk köréből kiemelem a mikolai rendszerint tömegesen látogatott búcsujárás-t, s az örmény kath. egyház legidősebb lel-készenek (Papp Tivadarnak) az idei őszre ki-tűzött ünnepélyes aranymiséjét.

A helyi dalzene egylet, valamint a fuvó-zenekar támogatására a városi közgyűlés egyenként nyolcvan forint segélyt száva-zott meg.

A vásártúgy rendezése, illetőleg vásár-rendtartási szabályzat kidolgozása, továbbá a korcsma-, és a rokontermesztési üzletek szabályozása iránti tárgyalások még folyamat-ban vannak.

Műkedvelőink társulata a közelebről lezárt számadások eredménye szerint több, mint nyolcszáz forint (gyümölcsözölög elhe-lyezett) vagyonnal, s a mellett hétszáz forint értékű felszereléssel bír.

Az igazságügyi ministerium rendelke-zése folytán országos fegyintézetünk kebelé-ben, kriminalisztikai hivatalos célokra fény-képező állomás szerveztetett.

A posta- és táviró hivatal eddigi he-lyiségei, a forgalom igényeihez mérten ki-bővítettek, s czélszerűbb átalakítást nyertek.

Házi szegényeink segélyezéséről a vá-ro-s évenként, a külön e célra rendelt pénz-alapból rendszeresen gondoskodik; s azonki-vül a szegény segélyezést egyéb czimeken is törekszik előmozdítani.

A város-alapító püspök szobrának fel-állítására céljából országos gyűjtés terveztet-tik, melynek támogatására a katolikus püspöki kar, a dolog természetéből kifolyólag, könnyen megnyerhető leand.

Második gyógyszerár engedélyezése iránt ez évben is történt kísérlet, de a kérelem a város részéről ujjalag elutasított.

Lunkai.

Fogarashól.

Statáriumszerű védekezésre jutott Fogarason az állategészségügy. Pár nap alatt szigorú rendeletek jártak be Fogarast és környékét, hol nagy mértékben elterjedt már az állatrágály. Van sertésvész, a szarvasmar-háknál száj és körömfájás, a havason is pusztul egy-egy juh. Az igavonók e miatt jár-szolra vannak kötve, a havas alatt a szénát buzát s egyéb takarmányt ktn veri az eső, a gazdák elvannak keseredve, az összes házi állatok el vannak zárva, csak a lónak szabad ktn járni, Fogaras nagyközség főbírója még a kutyákra is napról napra új rende-leket doboltat ki, most már lánczom sem szabad hordani őket, azonkívül szájkosarat is kell rakni nekik. A tejárusok, kik nem hallották még a rendeleteket, meglepetve si-ránczognak, hogy a rend őr, nagy hirtelen csak jönnek a tejköket. A szigorú rendeleteket helyén valóknak látják az emberek, csak azon botránczoknak meg, hogy olyan későn ébredtek fel a hivatalos személyek, mert a pestis már régebb fellépett itt-ott szörványo-san s ha előbb rendeztek volna zárlatot az illető szűkebb körű helyeken, nem terjedt volna egy el s most nem lenne oly nagy a baj s az az emberek kára. Általános a pa-nasz és megbotránkozás a hivatalos szemé-lyek iránt, kik kényelmet, önző magatartást s basáskodást tanúsítanak lépten nyomon s a lakosság életédekével nem sokat törő-dnek, nem felejtetik az emberek a fogarasi millenárius bandériumot sem, melynek az ali-pán, (Kaposvári), főbíró (Jankovits) stb. voltak a vezérek s magok féle embereket választattak magok mellé, négyezer frtot szavatavta meg közöltségnek, holott ajánlkozott, kik saját költségükön mennek; s a 4000 frtos bandé-rium, mint mindig későn ébredő, Budán is elaludt s nem vett részt a maga helyén, hiába kiáltották a F. betűnél: Éljenek a fo-garasiak, — mert ott már Gőmörögyeiek voltak s ezek tiltakoztak, hogy ők fogara-siak volnának.

Azt mondják, avval védekeztek, hogy lovaik nem voltak megpatkolva, s egyik má-sik leszotyogott róla a tulságos jó életől s a budai vöröstől (de ez talán nem igaz).

vizbe mártja s a legerélyesebb modorban mossa és dörögli azokat.

— Oh, vissza jöttél? kiáltja Emma, az ajtót kinyitva, és kérdő mosollyal nézve be.

Igen, válaszolja Mira, kezeit egy durva törölköző kendővel dörzsölve.

— Nos, milyennek találtad Hun-ternét?

— Milyennek! — oh, ő nagyon szép!

És halásznak látszott a beavatkozásod-ért? Kérdő csufondárosan.

— Nem éppen — azt látszik gondolni, hogy jobb volna házasságukat Hunter urral tádatni.

— Miért, szükségtelen azt tenni; én ebben maradok.

— De az enyémnek olyan utatolatos a színe, mondja Mira, ámbár néhány órával azelőtt el volt ragadtatva a ruhájától; roz-szul érzem magamat ha rá nézek. Őt perc múlva lent leszek.

— Mondtam ugye, hogy epés színe van, jegyzi meg Emma diadalmasan, a mint az ajtót betesz.

Mira szavát tartja és néhány perc múlva egy csinos halvány rózsaszín ruhába öltözve lép a szalomba, melynek ujjaiban és derekán imitt-amott a hasonló színű keskeny szalagok észbontóan lobognak.

Egyedül találya magát, a nyitott üveg-ajtón keresztül kilép a pázsitra és két vagy három rózsát szakít, hogy az övébe dugja. Mialatt ott van, a vaskapu nyikorog a sar-kain, s Harry és a barátja jönnek be rajta.

— Ismét itt vagyunk! — idézi Harry nehézkés élezcél. Bemehettél az üveg ajtó?

— Minden bizonynyal, amennyire engem illet, válaszolja Mira mosolyogva. Emma a lábtöről miatt a másik ajtón való bemenetelt pártolja. Csodálom, hogy az előszobában nem

Ezért az elaludt bandériumért az ősi köz-gyűlésen heves felzúdulásokra készülnek töb-ben az oláhok közül, mert nem is talál négy-ezer frtot elutazni oknáklul.

Méltán utalhatja a nép a puffeszkedő de hig agyvelejt előjáró urakat, kik kicsi-nyes önérdékeikkel s hűségükkel vannak csupán elfoglalva, mikben első szerepe van a főispánnak, ki a napokban is érdekesen mu-tatta be magát két finánczknak. Két szegény fináncz fáradtan érkezett a fogarasi sétárra, s leült pihenni. Épen ott sétált el a főispán s elkeseredett a méltatlanságon, hogy a fi-nánczok nem állnak fel neki s nem köszö-nnek. Kérdőre vonta őket a tisztelatlanságért. Ezek nagy hajlongások között jelentették ki, hogy nem tudják kihez van szerencsájök. Nő hat tudják meg felel, én B. G. főispán ur vagyok, stb. (miért is nem adnak a főis-pánnak is valami katonacsákót, hogy min-den halandó álljon fel előtte három lépésre). A két tudatlan finánczot most a szemlést tanítja mőresre.

Ez a szerencsétlen megye ki van ál-lítva kormányzó férfiakkal. A képviselője is az a híres Mikszáth K. a ki még híresebb író, a ki száz mondatot írt együtt 3—4 száz szóval a puliszkáról s az ugorkáról három ezer forintért, a nagyságos képviselő ur meg-jelent Fogarason választói között, hogy tisz-telegjenek neki, de egyszer már ezt is meg-utnta s a középkereskedelmi iskola tanári ka-rának d. e. 11 órára adott kihallgatást, de fél 11 órakor hirtelen elutazott s ott hagyta leendő tisztelgőit, mint szentpál az oláhokat, s eszébe sem jutott maga mentésére valamit felhozni.

Nem lehet egészen csodálkozni, ha a rossz közigazgatás miatt, henczögő hivatalo-skodás miatt az egész kormányt s általa a magyar rendszert megutálja az oláh is a an-ak tulajdonítja nyomoruságát s beszél az oláhországi boldogságról s a leendő dákorom-mániáról.

Kolozsvári polgárság adója.

(Vége.)

Tárgyalás augusztus 24-én

Dézsmacsúr-tér.

Brunner Izsák szeszgyár 85 frt 63 kr. Friedmann Mendel strázsakeress 26 frt. Szakács Jánosné mosási vállalat 12 forintot. Feszt Sándor mézár 102 forint 80 kraj-czár. Feszt Sándor marhakereskedés 278 frt 50 kr.

Papp-utca.

Czigori József fuvaros 19 frt. Pappmé-der Istváné szűlész 10 frt 12 kr. Pappmé-der István egyes fogatu bérkocsis 13 frt. Weinberger Hermanné szatós vágottfa pá-linkaár 16 frt. Takaró Ferencné szatós, ital dohánnyár 14 frt 10 kr. Pap István kenyérsütő 14 frt 80 kr. Pap Mihály köm-tés vállalat 24 frt 50 kr. Pap Mihály tehe-nész 4 frt. Fazakas János kömítés vállalat 52 frt 54 kr. Öv. Nagy István kömítés vá-lalat 18 frt 10 kr. Bihari Gyula mézár 50 frt 11 frt 80 kr. Moldován Páterné ke-nyérsütő 8 frt. H. H. Herman személyfü-nyar 17 frt. Híres Herman és Fisch Adolf szeméthordási vállalat 84 frt. Simon József tehenész 7 frt. Öv. János színhű bér-let a várostól 10 frt. V. V. István csiz-madia 14 frt. Debreczeni Sándor hentes mé-zár 60 frt 70 kr. Öv. Szabó Lajosné s-t-lész 15 frt. Grünstein Abraham egyes fo-gatu bérkocsis 7 frt. Grünstein Abrahamé kenyérsütő 15 frt 25 kr. Krémer Ignác szatós vágottfa ital dohánnyár 20 frt. Szé-kely Mihály építészeti vállalat cserepező pa-lafedő ipar 93 frt 38 kr. Predenezki Károly cipész 13 frt. Öv. Dávid György libakeres-k 7 frt 70 kr. Major Mihály két egyes fogatu

bérkocsis tulajdonos 13 frt. Major György li-bakereskedő 8 frt. Marosán Demeter ács 14 frt. Havadi András kettős fogatu bérkocsis 13 frt. Szilágyi János egyes fogatu bérkocsis 7 frt. Tyorán Koztán porondhordó fuvaros 5 frt.

Eperjes-utca.

Veres József elvette Kertész Józsefnét szatós, ital, dohánnyár 14 frt. Tamástyik Uendeliu Jyolcz kereskedő 34 frt 80 kr. Zájác Jakab csizmadia 12 frt 50 kr. Ilyés József csizmadia 18 frt. Nucz Miklós egyfo-gató bérkocsis 7 frt.

Lázár-utca.

Ifj. Orosz Jánosné hizott libaárulás 6 frt 63 kr. Szappanyos Sándor fodrász 15 frt. Oltján József kettős fogatu bérkocsis 13 frt. Moldován Istváné süteményár 7 frt 75 kr. Kovács Ferenc ács 16 frt. Dereti Ferenc ács 16 frt. Richter Antal bádogos 20 frt. Lázár György kömítés 16 frt 50 kr. Lázár Györgyné kosárkötő 8 frt

Eperjes-utca.

Teleczki Jakab téglahordó fuvaros 7 frt. Kolb Adolf szatós, fa árus, ital és do-hánnyár 35 frt 60 kr. Szilágyi József ács-meszer 16 frt 40 kr. Török Márton egyesfo-gatu bérkocsis 14 frt. Ous Klemenec János porondhordó fuvaros 4 frt. Szabó Sándorné kocsonyafőző 6 frt 50 kr. Grün Pál szatós, fa, ital, dohánnyár 20 frt.

Apor-ntca

Öv. Kovács Mihályné gyümölcsár 5 frt. Simon Izsákné szűlész 4 frt 32 kr. Balha Mari vetemény és gyümölcsár 3 frt 50 kr. Gyulai János porondhordó fuvaros 5 forint.

Csértő-utca.

Asztalos Mártonné kenyérsütő 8 frt 50 kr. Gombos Mártonné hizott liba árú eladó 8 frt. Goldberger Hermanné majorság és to-jás keresk. 8 frt. Szakács János fuvaros 7 frt. Keller Márkus szatós, fa, ital, dohánny-ár, kenyérsütő 38 frt. Andrásföszki Dániel timár 15 frt 20 kr. Aron Mihály szeszgyá-r 115 frt. Abraham Izsák tollu szedő 8 frt 70 kr. Öv. Benkó József veteményár 3 frt 40 kr. Banyhó György csizmadia 13 frt 90 kr.

Csermalom-utca.

Korbai Gusztávné, szűlész 10 frt 26 kr. Kis Pál Sándor porondhordó fuvaros 3 frt 25 kr. Bogdán István kenyérsütő 34 frt 71 kr. Ifj. Varga Dániel és Babos Sándor papirlemez gyár 55 frt 50 kr. Jambrik Já-nosné mosási vállalat 18 frt. Király Izsák szatós ital, dohánnyár, kenyérsütő 27 frt. Balog Imre mézár 7 frt. Schellaker Samu kenyérsütő 8 frt. Schwarz Mózes szeszgyá-r 95 frt 8 kr. Nuszbacher Herseh szatós, italár 13 frt. Nuszbacher Hersch méz-ár 30 frt 40 k.

MINDENFELE.

Kolozsvár, augusztus 24.

— Tűzvész Györgyfalván. Borzasztó tűzvész ütött ki Györgyfalva községében teg-nap délután. E Kolozsvár mellett levő ma-gyar községben 27 ház és gazdasági épület lett a lángok martaléka. A tűz vigyázatlan-ságból keletkezett és állítólag az oda szállá-solt katonák okozták a szerencsétlenséget. A tűz lokalizálására kivonult a kolozsvári fi-ze-tess tűzörség, a kolozsvári önkéntes tűzoltó egyletnek egy csapata, valamint a kolozsmo-nostori tűzoltóság. Nagy erővel fogtak a tűz lokalizálásához, a mi csak reggel felé sike-rlt.

A helyszínére a veszedelem hírére azon-nal kiszállt Lázár István gr. Kolozsvármegyei alispán, továbbá Hankó Veress Károly főszö-gabíró. A kár igen tetemes, mert az elpusz-tult épületek és gazdasági terményeknek csak nagyon csekély része volt biztosítva.

A mentés munkájában egy század tűzér-ség is részt vett és derekasan közre műkö-dött.

A tűzvészre vonatkozólag egy másik tudósítónk a következőket írja:

Délután két órakor a falu közepén ütött ki a tűz, a Gombási birtokos udvar-házával szomszédos telken, mely a község házától 4-ik ház volt. Állítólag az itt elszál-lásolya volt katonai vigyázatlansága követ-keztében keletkezett a gyulás. Az udvaroko-felhalmozva volt szén, szalma, polyva pillá-nat alatt tűzet fogott és egy perc alatt 3—4 ház állt lángokban. A házak és gazdasági épületek nagy része szalmával, náddal volt fedve, s csak kevés volt zsindelylél és desz-kával, községi tűzoltóság a faluban nincsen. A községnek egyetlen tüzi feckendője el volt romolva és sajnálták a költségeket a ki-jutására. E miatt nem lévén használható feckendőjük, tehetetlenül kellett szembe nézni a lakosságnak az észbontó katasztró-fával. A szerencsétlenséget növelte az, hogy szél uralkodott, mely a 20-ik telekre is el-szórta az égő polyvát és zsaratnokot. Mag-tárak, szén és szalma kazlak, egymásután fogtak tüzet és lettek a lángok martalékai.

A mikor a községi bíró és esküdtek személyes bejövételére a tűzoltóságok a ki-vonulásra rendeletet és értesítést kaptak, már 27 telek állott lángokban, ugyanannyi jó-módu gazda minden vagyonra ment tönkre s lett családjaival együtt hajléktalan földönfutó.

A kivonult tűzoltók gyorsan szereltek és három feckendővel törekedtek lokalizálni a tűzvészt.

Nehéz munkájukat reggel 3/5 óráig sza-kadatlanul folytatták. A községbeliek annyira elvesztették a fejüket, hogy a feckendő kö-rül segédkezni sem tudtak. A községben folyó víz nincs.

A kár meghaladja az ötven ezer frtot. Az épületek közül kevés volt biztosítva. Termények és takarmány egyáltalán nem volt. A 27 telek lakossága most jó emberek irgalmára és könyörületére vannak utalva. r. l.

— Kossuth ünnep. Holnap d. u. s este Lajos napja évfordulóján kegye-letes ünnepet rendez a kolozsvári hon-védegyelet, történelmi muzeum s Törté-nelmi Lapok hiveiből alakult bizott-ság. Az ünnepély a torna-vivodában lesz, s kezdetét d. u. 5 órakor a tör-ténelmi muzeum megsemmisítésével, mely a torna-vivoda emeletén van. A gyűj-temény megsemmisítése után a vivőte-rembe jön a társaság, a hol Hajós Ka-roly fog felteríteni, s kitűnő italokat és hídagétkeket felszolgálni. A terem-ben megemlékezés történik Kossuth életéről s a házában, valamint Ameri-kában való szerepléséről. A társas es-télyen részt vesz öv. Páncovszky Fe-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. Augusztus 24.

Matyi.

— Angol regény. —

Fordította: AMICA.

V.

(Folytatás.)

(18)

— Igen.

— Kegyednek adjam? — kérdi Mira, mert a szép bokréta az utóbbi félóra alatt valóságos kellemtelen lett előtte.

— Köszönöm, szívesen fogadom! A fér-jem egy fog csodálkozni, hogy miképpen ju-tottam hozzá.

Mira mosolyog, midőn a virágokat át-adja.

Sohajjal gondolja, hogy ez által azok ne-ki jó szolgálatot tesznek; mert értesére adják Andy urnak, midőn azokat meglátja, hogy ő mindent tud, — hogy látta a feleségét és nála volt.

Nagyon komolyan búcsúzik el Hun-ternétől, és mint ha álomba volna oly gépi-esen találja meg az utját haza fele és megy fel a szobájába.

Ottan leül az ablak mellett levő ala-csöny karosszékebe, és üres tekintettel néz ki. — A szemei hirtelen az ölében nyugod-kezeire pillantanak, kezeire, melyek még mindig az Andy ur által küldött illatos kez-tükben vannak.

Hogy merészelt házasságára néki keztyűket küldeni? Oly dühösen húzza le azokat, hogy a finom bőr több helyt elszá-kad, aztán a második asztalhoz megy, kezeit a

függeszt ki egy táblát ezzel a felirattal „Töröljék meg a lábukat” a hogy némelyik nyil-vános intézetben látható.

— Ah, Emma egy elsőrendű házias-szony! mondja Harry kenetteljesen, s a pél-dálózásnak engedelmességre az ajtó felé megy.

De Slorombe ur keresztül megy a gye-pen Mirához.

— Ugy látszik, hogy kegyed itt a test-vérei között jól és kényelmesen érzi magát, mondja nyelve.

Mira hideg bámulással fogadja.

— Slorombe ur, hogy érti azt? — kérdi Mira.

— Hm, azt hiszem, hogy van egy kis pénz? —

— Nincsen, ő színésznő volt!

— Színésznő! Mily borzasztó! — kiáltja Emma.

Természetes, hogy Hunter ur soha sem fogja megérteni elősmerni, de mit gondolsz, vajjon igazán meg vannak esküdve?

— Természetesen hogy meg, — erősíti Mira indulatosan.

— Szükségtelen e nagyon valószínű fel-tevésemért indulatba jönni.

Én részemről nem értem, hogy egy jó-zan észsel bíró férfi hogy képes egy csinos arczért a szép örökségét kockáztatni.

— Azt hiszem, hogy szerette a leányt, mormogja Mira, lassu és kissé remegő hangon.

— Látszik rajta, hogy mindenféle bo-londság kitélt tőle, mondja Emma guny-o-san. Én eleitől kezdve mondtam neked, hogy van valami szemérmetlen becsatlenség rajta; egy parányi önbecsázzeltel bíró férfi sem vi-selne oly borzasztó nagy karimája ócska ka-lapot.

Mira nem válaszol, de a szája körül mo-soly vonul el.

— Néhány perc múlva itt lesz Harry

— folytatja Emma — és gondolatai a saját ügyeire térnek és félig-meddig megígérte, hogy Slocombe urat elhozza.

Azt hiszem halásan fogadják, ha a thea mellé egy kis harapni valót kapnak. Tudom, hogy én éhesen jöttem haza a kerti mulat-ságból. Mert akármennyi pénzt költsenek rá, a frissítőkhöz mindig nehezen lehet jutni.

— Én nem vagyok éhes, mondja Mira.

— De azért a teázáshoz le kell jönnöd, sürgeti Emma gyanakodó hangon.

— Természetesen, volt a rövid válasz; de előbb más ruhát veszek magamra.

Emma bent van a házában.

— Én ezeket értem, — dadogja Slo-combe ügyetlenül.

És a mint beszél, Orlandó ur egy szép piros virágokkal megrakott rózsafára muta-tott.

— Mily s.ép öntől engemet a rózsafá-hoz hasonlítani! — mondja Mira, kissé gu-nyos mosollyal.

— Azonban most már látom az ön ál-tal jelzett hasonlatosságot: mert rózsza színt a ruhám.

— És a rózsák oly kedvesek! — mondja Slocombe ur.

— Némelyik igen, de nem mind, — válaszolja Mira: vannak olyan rózsáink — a melyeknek nincs kellemes illatuk, sőt vannak teljesen szagtalanok. Mai napig vannak oly érzékeny emberek, a kik nem tűrhetik a vi-rágok illatát.

— Én részemről az illatosokat szeretem, — nyilatkoztja Slocombe ur sokat jelentő te-kintettel.

— Én is! — mondja Mira, a mint egy elnyitott rózsát levág s az alacsony kerítésen keresztül az országútra kajit.

— Szabad egy rózsát kérnem? — kérdi Slocombe ur a legnagyobb hangján.

— Oh, minden bizonynyal! — válaszolja Mira mosolyogva. Szakítson annyit a meny-

nyi önnök tetszik! a tövisek miatt nem ajánl-hatom magamat, hogy önnök azt a szolgálá-tot megtegyem.

Orlandó ur azt gondolja, hogy ez ő ró-zsája sinesen tövis nélkül, a mint egy kisse hosszabb orral egy virágot választ a gomblyu-kába.

